

Sygn. akt III Kow.1224/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 24.09.2015r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w S. Jan Filipczyk

Protokolant st. sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. del. do Prokuratury Okręgowej wS.– Anny Janas oraz Z-cy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. - P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. – Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **obrońcy** o udzielenie skaz. Z. K. (K.) s. J. przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nieuwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§1 kkw w zw. z art.150§1 i 2 kkw i art.153§2 kkw

postanowił:

1. odmówić **skaz. Z. K. (K.) s. J.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 03.01.2013r. sygn. akt IIK 1790/12; 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 14.01.2014r. sygn. akt IIK 1321/13;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych, w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego złożył wniosek o udzielenie Z. K. przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, uzasadniając go jego poważnymi problemami zdrowotnymi oraz celowością udzielenia pomocy finansowej rodzinie

Wniosek nie jest zasadny.

Zgodnie z art. 153§1 kkw, Sąd, z uwagi na stan zdrowia, udziela przerwy w karze jeżeli zachodzi wypadek choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary pozbawienia wolności.

Jak wynika z opinii o stanie zdrowia skazanego z dnia 27.07.2015r. rozpoznano u Z. K. zaburzenia snu, w wywiadzie uraz stawu skokowego lewego oraz prawdopodobnie uzależnienie od alkoholu.

Skazany, w czasie odbywania kary został poddany badaniu lekarskiemu, podczas którego zgłaszał kłopoty z zasypianiem i okresowo bóle stawu skokowego lewego w związku z urazem. Podał również prawdopodobne uzależnienie od alkoholu.

Z opinii o stanie zdrowia skazanego wynika, że stan ogólny jego zdrowia jest dobry i nie stanowi ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary. Nie może być więc podstawą do przerwania skazanemu odbywania kary. Ciężka choroba w rozumieniu art.150§ 2 kkw to taka choroba, która uniemożliwia wykonanie kary, to znaczy, że może zagrozić życiu skazanego lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo w wypadku osadzenia go w zakładzie karnym. Nie ulega wątpliwości, zdaniem Sądu, że w powyższej sprawie taka sytuacja nie ma miejsca, a zatem pobyt skazanego na wolności celem specjalistycznego leczenia, nie jest zasadny.

Z kolei, odnosząc się do sytuacji rodzinnej skazanego to, jak wynika z nadesłanego Sądowi wywiadu środowiskowego kuratora z dnia 13.08.2015r., jest ona stabilna.

Ustalono, że żona skazanego W. K. wraz z dwójką małoletnich dzieci mieszka na parterze dwurodzinnego domu wolnostojącego położonego w miejscowości G., przy ulicy (...). W drugiej jego części, na piętrze mieszkają rodzice skazanego. Rodzina zajmuje lokal o powierzchni 80m⁽²⁾, składający się z 3 pokoi, kuchni, 2 łazienek z toaletą. Dom urządzony jest standardowo i wyposażony w niezbędny sprzęt gospodarstwa domowego i nie wymaga remontu. Zatem, nie ulega wątpliwości, że rodzina skazanego ma zapewnione dobre warunki mieszkaniowe, która umożliwiają domownikom prawidłowe funkcjonowanie.

Wprawdzie, żona skazanego nigdzie nie pracuje, tym niemniej posiada środki na utrzymanie rodziny w postaci oszczędności oraz pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży działki budowlanej. Z tego bowiem tytułu uzyskała kwotę 100.000 złotych, która gwarantuje zabezpieczenie potrzeb życiowych najbliższych przez wiele miesięcy.

Jest więc bezspornym, że żona skazanego posiada środki na utrzymanie, które są na tyle wystarczające by mogła w miarę możliwości zaspokajać niezbędne potrzeby materialno-bytowe swoje i dzieci. Z wywiadu środowiskowego nie wynika również, aby w tym zakresie wymagała osobistej pomocy ze strony skazanego, tym bardziej, że jak wynika z ustaleń kuratora, pomaga także materialnie rodzicom.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, udzielenie skazanemu przerwy w karze, jest niecelowe.

Rozważając zasadność udzielenia skazanemu przerwy w karze Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Lublinie w postanowieniu z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09. Wskazać należy, że zachowanie skazanego na wolności było naganne. Nadużywał on alkoholu, dwukrotnie też leczył się odwykowo. Jednak, leczenia nigdy nie ukończył. W miejscu zamieszkania, często dochodziło do interwencji policji z uwagi na awantury domowe. Wobec skazanego prowadzona była procedura tzw. „Niebieskiej Karty”. Zdaniem Sądu, te ustalenia dają niewątpliwie podstawę do przyjęcia, że udzieloną przerwę w odbywaniu kary skazany mógłby wykorzystać niezgodnie z przeznaczeniem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należy uznać, że nie została spełniona przesłanka wynikająca z treści art.150§1 i 2 kkw, a dotycząca ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary, a także przesłanka zawarta w art.153§2 kkw w zakresie ważnych względów rodzinnych, uzasadniająca udzielenie skazanemu przerwy w karze. Z tego też względu, uznając wniosek za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2 kkw.